

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет "Острозька академія"
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

загальноєвропейської традиції. Ця очевидна спрямованість Курбаса-педагога на засвоєння кращих зразків світової театральної культури, творче переосмислення національних театральних традицій, прагнення знаходити сценічне вирішення творам сучасних українських авторів знайшла свій вияв у формуванні навчального репертуару студії, а згодом і репертуарної афіші «Молодого театру».

В основу своєї студійної роботи Л.Курбас поклав «постулат грамотності», за влучним висловом театрального критика Й.Шевченка, що означає студіювання стилів, досліди, експерименти. Виховання акторів та режисерів відбувається у двох напрямках: вивчення світового театального досвіду і національних театральних традицій. Тільки в поєднанні та взаємовпливі запорука народження нового театру, нового театального покоління, яке буде сприяти становленню та розвитку молодих обдарованих високоосвічених мистецьких особистостей, які виведуть українське театральне мистецтво з полону «побутолюбства, яке далеко не вичерпує наших душевних інтересів» [6]. Він вважав, що саме на цьому ґрунті можливий перехід до нової якості в театральній справі.

Ці думки Леся Курбаса є надзвичайно актуальними нині для організації процесу професійного навчання актора й режисера. Сучасна театральна школа повинна поступово позбуватися певної «педагогічної інерції», яка полягає в розумінні фахової підготовки як добросовісного проходження майбутнього митця через певні творчі етапи, чітко регламентовані в програмі. Сучасний театральний процес вимагає постійної готовності до самооновлення, до блискавичної зміни запропонованих обставин, до вміння поєднувати органічно різні стилістики, різні манери в межах навіть не однієї п'єси, а одного сценічного епізоду. Але в будь-якому разі справжня театральна подія може відбутися завдяки непересічній творчій особистості, яка спроможна власне розуміння драматичного матеріалу, його змісту, крізь призму національної ментальності, самотньою театальною мовою «вписати» до загальноєвропейського культурного контексту.

Джерельні приписи

1. Черкашин Р. Художнє слово на сцені. – К.: Вища школа, 1989. – С.119.
2. «Молодий театр»: Генеза. Завдання. Шляхи /Упорядн. М.Лабінський. – К.: Мистецтво,1991. – С.8.
3. Вказ. праця.- С.27.
4. Лесь Курбас. Березіль /з творчої спадщини. – К.: Дніпро. – С. 11.
5. Лесь Курбас. Вказ.праця. – С.211.
6. Лесь Курбас. Вказ.праця. – С.50.

Володимир Богатирьов, кандидат
педагогічних наук, доцент, зав. кафедри
театральної режисури РДГУ

ДУХОВНА КУЛЬТУРА РЕЖИСЕРА У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАДУМУ ВИСТАВИ

Проблема духовності або бездуховності людини-митця не може розглядатись відокремлено від процесів суспільного життя, які сприяють чи не сприяють створенню атмосфери духовності, а також від процесів у мистецькому житті та естетичних ідеалів, які визначають вплив мистецтва на духовність суспільства в цілому та окремого індивіда зокрема. Цей процес має як мінімум двосторонню спрямованість. Духовні, естетичні, етичні ідеали впливають на митця і його витвір, а твір мистецтва як образне відображення дійсності має у свою чергу вплив на формування певних ідеалів суспільства.

Мистецтво у всі часи було ефективним засобом впливу на духовний світ людини. Мистецтво примушує людину переживати вищі естетичні почуття, через які відбувається формування її переконань та характеру особистості.

Актуальність проблеми, яку ми розглядаємо, визначається наявними у суспільстві негативними процесами, які не сприяють розвитку та відродженню духовності особистості, а швидше провокують певні вивихи у свідомості пересічного індивіда. Крім того, існує так званий соціальний запит на виховання митця – носія певної громадянської та світоглядної позиції.

Коли була прорвана гребля заборон, на нашу свідомість хлинула могутня різнобарвна хвиля світового мистецтва. Не готові до всюдозволеності, деякі театральні діячі розгубилися, почали разом із солодким нектаром свободи безконтрольно пропонувати глядачам і гірку отруту мистецької деградації, поживу зі смаком відступу від багатовікових досягнень театру. Сучасне режисерське мистецтво настільки розширило свій естетичний простір, що втратило відчуття його меж, поступово перейшло на протилежні позиції – позиції вишуканого модернізму та постмодернізму, деструкції, занепаду, відмови від гуманістичних начал.

У загальних рисах проблема формування світогляду митця, ідеологічного впливу та інших засобів формування його активної громадянської позиції достатньо детально розроблена в літературі вченими: педагогами, філософами, політологами, мистецтвознавцями, культурологами та іншими дослідниками. Причому найбільша кількість праць присвячена філософським і теоретичним обґрунтуванням такого виховного впливу. У театральній педагогіці почасти розроблено групою авторів технологічні аспекти ідейного, естетичного та етичного виховання майбутніх акторів та режисерів.

Матеріалом для теоретичного аналізу проблеми впливу духовності режисера на формування режисерського задуму вистави можуть бути такі джерела, як записи репетицій, мемуари, стенограми виступів та

репетицій видатних майстрів сцени. Певною мірою автор скористався власним багаторічним досвідом постановника та театрального педагога, викладача режисури та майстерності актора кафедри театральної режисури Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

На наш погляд, суть проблеми полягає у тому, що світоглядна позиція, кредо митця, що складається з ряду установок особистості, поглядів та переконань і, зрозуміло, має ідеальне буття, тобто існує у свідомості постановника, повинно адекватно виявлятися у його практичній діяльності – розробці та втіленні режисерського задуму постановки. Проблема адекватності відображення ідеалів та духовності митця у його творінні на нашу думку, вимагає окремої уваги дослідників-мистецтвознавців та психологів.

Ми будемо виходити з ідеального уявлення, що твір митця завжди відповідає задекларованим у його висловлюваннях та публікаціях ідеалам і переконанням, хоча практика 60-х, 80-х років минулого століття переконує нас у протилежному.

Отже, ми вважаємо, що практичний результат – твір мистецтва – виявляє ідеали та світоглядну позицію митця. У даному випадку – вистава відображає духовну культуру режисера-постановника драматичної вистави.

Проблема, яку ми розглядаємо, має ще й технологічний аспект, який стосується професійної діяльності режисера і театральної педагогіки як науки про професійне навчання та виховання актора і режисера драматичного театру. Він полягає в необхідності оволодіти вмінням знаходити адекватні образні засоби театральної виразності для втілення ідеального образу, ідеального передбачення майбутньої вистави, її ідейного та духовного змісту в практичні наочні та реальні речі – сценічну дію, розвиток конфлікту, вчинки персонажів та засоби театральної виразності, які створюють зоровий, слуховий, музичний, пластичний, сценографічний та ін. образи.

Соціально-психологічний аспект проблеми полягає в тому, що кожна особистість не завжди реалізує свої наміри, переконання та ідеали. Таким чином, відбувається і те, що її духовність не завжди реалізується на практиці, як це собі можна було б гіпотетично уявити. Причин такого розходження ідеального та реального безліч, і в межі нашої публікації не входить завдання їхнього аналізу, тим більше, що вони можуть бути як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру.

Разом із тим існують закономірності, які не можна ігнорувати – одна з них полягає в тому, що духовність митця – необхідний компонент його професійної компетентності. Вона не просто реалізується у його духовній мистецькій практиці, вона визначає коло його інтересів, ідеалів і освітлює всі види його діяльності. Однак художник може писати ікони, а може малювати порнопродукцію, режисер аналогічно може ставити вистави, позначені високими ідеалами і пронизані духовністю, а може бути постановником шоу та вистав, які прославляють “красу порока” і закликають до протилежного, збурюють з дна людської душі найнищії інстинкти. Художні засоби – це лише художні засоби, фарби – лише фарби, які визначають багатство палітри, а от пензель знаходиться в руці художника, у його владі рішення взяти ту чи іншу фарбу.

Зміст твору визначається установками, спрямованістю та душевним багатством митця, його надзавданням, соціально-психологічними пріоритетами.

Емоційно-оціночна діяльність митця завжди певною мірою пов'язується з уявленнями про естетичний ідеал, який формується під впливом духовності особистості та відображає його у конкретній чуттєвій формі. Світло духовності виявляється в образному баченні вистави, воно визначає емоційну тональність, відбір складових сценічного образу деталей, виразних засобів тощо. Саме натхнення митця, вибір ним предмета зображення, ракурс, оцінка явищ дійсності – усе, що пов'язано з художньою творчістю, має нерозривний зв'язок з духовним та естетичним ідеалом митця. І тут пригадується виправдана практика підготовки у театральному інституті режисерів з людей, які вже мають вищу освіту, які сформувалися як особистість і як професіонал у певній галузі, які мають власні переконання та ідеали, світогляд і розуміння свого місця у ньому.

У галузі фахового навчання слід розуміти, якої шкоди може завдати бездумне, формальне оволодіння професією, засобами досягнення мети, не беручи до уваги духовність самої мети.

Отже, увага до режисерського задуму цілком виправдана у мистецтвознавчому і соціально-психологічному аспектах, тому що задум – це ідеальне, не матеріалізоване бачення майбутньої вистави, образно-емоційне відчуття змісту та форми майбутньої вистави {8, 5-7}. Справа в тому, що художній образ – це завжди продукт культури, мистецтво як складова частина духовної культури акумулює, фільтрує чуттєві образи так само, як думки, колективні уявлення, міфи, ідеологічні стереотипи, ідеали та суперечності людства. Образне мислення об'єктивізується в мистецтві. Тому саме мистецтво слід розглядати як пізнавально-оціночну діяльність, яка перетворює світ і самих людей, специфічну естетичну мистецьку творчу діяльність, у результаті якої в художньо-образній формі відображається і матеріалізується взаємодія людини і дійсності.

Режисерський задум як ідеальне явище має реалізуватися в практичній роботі з актором, художником, композитором, виробничими цехами тощо. Г.О.Товстоногов вважає, що суть режисерського вирішення вистави полягає в тому, щоб відшукати єдиний, безпосередній зв'язок між сутністю ідеального задуму та способом його реалізації. Важливо не потонути в глибині міркувань стосовно п'єси, а побачити її у просторі, у часі, у безупинному розвитку дії, у зіткненні характерів, у конкретних темпоритах. Є.Б.Вахтангов ввів у творчий задум режисера як основу гостре відчуття часу. Театральний митець перш за все повинен відчувати пульс часу, пафос часу, проблеми часу. О.Я.Таїров підходив до режисерського задуму через вирішення основної естетичної проблеми – відношення мистецтва до дійсності.

Головним у сценічному вирішенні вистави Г.О.Товстоногов вбачає надзавдання як режисерську концепцію вистави. Визначаючи її, необхідно брати до уваги й автора, і час створення його твору, і сприймання цього твору сьогоднішнім глядачем. Тільки автор і сьогоднішній глядач повинні цікавити режисера, тільки вони – джерело

сценічного вирішення драматичного твору [6,50-51] Експерименти Є.Гротовського переконливо довели, що театр, у якому не потрібен глядач, перетворюється на іншу суспільну фігуру – перетворюється на релігійну секту. Театр не повинен підміняти культових споруд та обрядів і ритуалів, притаманних певним релігійним концесіям. Роль театру в духовному становленні сучасного суспільства, на наш погляд, полягає у розкритті та вдосконаленні того духовного потенціалу, який захований у кожній людині, реалізації ресурсів її душевного багатства.

Надзавдання визначає напрям і логіку режисерського аналізу п'єси та особливості роботи режисера з актором. Режисер разом з акторами, художником, композитором вибудовує на фундаменті п'єси власний, новий, сьогоднішній твір. П'єса існуватиме завжди, вистава – лише певний проміжок часу. Однак е роки свого життя вистава дуже тісно зв'язана з життям глядачів, і цей зв'язок має надзвичайно сильний вплив. Товстоногов зауважує, що визначити надзавдання сучасні режисери вміють, однак їм значно важче втілити свій задум, реалізувати його через систему образних засобів. Слухаєш такого режисера, то аж дух захоплює від його задуму, а подивившись виставу – нічого того, про що він говорив, не побачиш.

У процесі формування режисерського задуму уточнюються і надзавдання, і наскрізна дія, і зерно вистави. Надзавдання вистави повинно знайти відгук у душі кожного актора і глибоко схвилювати його. Воно одночасно стає для нього: 1) емоційним надзавданням, яке збуджує всю нашу природу, 2) вольовим надзавданням, яке притягує всі душевні й фізичні сили, 3) надзавданням, захоплюючим творчу уяву. Розповідаючи про головну мету постановки вистави, режисер повинен захопити уяву слухачів, громадянською поезією драматурга, власними баченнями, намітками постановочних рішень.

Образні бачення повинні одухотворювати, цементувати і підказувати всі частини постановочного плану, пошуки визначення теми, ідеї, конфлікту, надзавдання, вузлових подій та вчинків персонажів. Образне вирішення художньо з'єднує всі конструктивні основи майбутньої вистави у цільній єдності. Але образні рішення досягнуть своєї мети лише тоді, коли вони відкривають шлях до надзавдання вистави ([2, 53].

Цілеспрямована переконаність митця у правоті того, що він робить, сприятливо впливає на його творчі зусилля і прагнення досягти художнього результату. У результаті вирішальне значення мають не параметри натхнення та віри, а освітлені переконаннями духовності особистості професійні вміння, компетенція та володіння технологією.

Жодна ідеологія, яка пропагувала людиноненависництво, не створила і не створить творів мистецтва, які відкривають людину в людині, підносять її [4,185]. Справжні художні цінності створюють переважно люди, захоплені високими гуманістичними ідеями. Духовність не суперечить творчій одержимості чи прагненню до експерименту, пошуку нових форм та нового змісту, розкриттю власного погляду на світ, навпаки, вона значно посилює позитивні, гуманістичні тенденції в театральній творчості, освітлює шлях режисерів у пошуках засобів адекватного втілення режисерського задуму у виставі. Цей процес включає у себе не лише професійну технологію, а й життєвий досвід, знання про минуле, спогади і переживання, мистецькі уподобання, традиції тощо, але найважливіший фактор – світогляд митця і зокрема його духовність.

Джерельні приписи

1. Владимиров В.О. Драма. Режисер.Спектакль. – Л., 1976. – С.114.
2. Гончаров А.А. Поиски выразительности в спектакле. – М., 1964. – 144 с.
3. Зверева Н.А. Замысел спектакля. – М, 1983.
4. Лейзеров Н.Л. Образность в искусстве. – М.: Наука, 1974. – 208 с.
5. Строева Н.М. Режиссерские искания Станиславского. – М., 1977. – С. 395.
6. Товстоногов Г.А. Беседы с коллегами. – М., 1988. – С. 49.
7. Товстоногов Г.А. Зеркало сцены. – Л.: Искусство, 1980. – Т.1. – С. 189.
8. Чайковский Д.С. Режисерський задум вистави: Навч. посібник. – Ужгород, 2002. – 98 с.

**Олексій Заворотній, доцент кафедри
театральної режисури РДГУ, заслужений
артист України, член Національної спілки
театральних діячів України**

СУЧАСНИЙ ТЕАТР, ЯК ДІАМАНТ, ПОВИНЕН СЯЯТИ НЕПОВТОРНИМИ ГРАНЯМИ...

Сьогодні театри й усіх, хто з ними пов'язаний, драматургів, художників, композиторів, режисерів, артистів, митців хвилюють важливі й актуальні питання: як і що ставити для того, щоб існувати? Але, напевно, не менш важливо й актуально й те, заради чого існувати театрові взагалі? Й тут ми зіштовхнемося із проблемою зв'язку сучасної цивілізації й сучасного театру. Те, що розвиток цивілізації існує це загальновідомо. Підвищується життєвий рівень людей, їхнє довголіття, швидкості пересування, способи захисту тощо. Але розвиток цивілізації приносить і небезпеки. Якщо раніше людина від розпачу або люті, через дурну психіку, та й просто випадково могла навмисно або помилково нанести досить обмежену шкоду навколишньому середовищу, то нині масштаб нещастя може бути катастрофічним, аж до загрози самознищення людства і його історії. Нині говорять про загрозу зоряних воєн і необхідність готуватися до захисту від них. А виявляється, що люди, які перетворили себе у вибухівку, можуть становити небезпеку ще більш страшну. Підвищення рівня цивілізації, без відповідного збільшення духовної зрілості людей, неминуче призведе до ще більшої аморальності, невігластва та

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климаська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимошук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-орієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатириков.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркісянс.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загинець.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолювський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840